Tygodnik MUZYCZNY

25 Października | Ner 26. | Rok 1820.

O pieśniach w ogólności.

(Dokończenie).

O historycznych pieśniach ludu Polskiego.

Ludy Polskie mają pewne śpiewy światowe i religijne, które dotąd są pamiątką znakomitszych w kraju wypadków; np. Pieśni o Matce Boskiej Częstochowskiej, wzmiankują o Tatarach, Szwedach, morowym powietrzu, i różnych utrapieniach w naszym narodzie: światowe o kozakach, o znakomitych wodzach Polskich, o Janie III. pod Wiedniem, o dobrych czasach Sassów, o Konfederatach etc. Takowe pieśni należałoby zbierać, i według porządku chronologicznego ułożywszy, jeżeli nie wydać, to przynajmniej starannie zachować; powinne one należeć do zbioru najdroższych pamiątek krajowych.— Starodawna jaka piosneczka z jakiegokolwiek kraju czyli to Szkocka, Szwajcarska, Słowiańska, Amerykańska, słowem: opiewająca znakomite dzieje swojego narodu, słodkie w nas budzi marzenia; cóż dopiero pieśni opowiadające sławne dzieie własnej ojczyzny, ileż nie będą miłemi dla następnych naszych pokoleń! Od konstytucji 3 Maja 1791 aż do tych czas, mamy zbiór śpiewek, które dobitnie odznaczają ciąg wypadków jakich ojczyzna nasza doznała; z tych znaczniejszemi są: Polonez grany i śpiewany w dniu 3 Maja.

„Zgoda sejmu to sprawiła,
Że nam wolność przywróciła;
Wiwat! krzyczcie wszystkie stany
Niechaj żyje król kochany, etc.

Polonez Kościuszki:
„Podróż twoja nam nie miła. etc.

Mazurek: „Surdut granatowy z czerwonym kołnierzem“:

Mazurek: „Dalej chłopcy, dalej żywo,
Otwiera się dla nas żniwo. etc.

Marsz: „Kościuszko ojciec ten nas obroni.
Sonata i Polonez: Bitwa pod Racławicami.
Smutny Polonez do grania: Wzięcie Kościuszki w niewolą r. 1794.

Pieśń: „Gaśnie ojczyzna, już i w przepaść leci,
Żegna was matka ukochane dzieci“.

Mazurek: „Oj biedaż nam mazury,
Jakiej jeszcze niebyło“.

Mazurek Legionistów:
„Jeszcze Polska nie zginęła
„Póki my żyjemy,

. . . .

Marsz marsz Dąbrowski,
Z ziemi Włoskiej do Polski.

Marsz w roku 1806.
„Cóż to za orły, zjawiska?“

Marsz pod imieniem Xcia Józefa.
Wielki marsz tryumfalny na powrót wojska Polskiego ze zwycięztwa nad austrjakami r. 1809.
Marsz: „Do koni bracia do koni“ r. 1812.
Nakoniec Himn do Alexandra I. Cesarza wszech Rossji w roku 1814.

Nietylko takowy zbiór byłby szacowną dla potomności pamiątką, ale nadto na przyszłość stałby się dla kompozytorów wielką pomocą w sztukach gdzie muzyka ma sprawić pewne wspomnienia (reminiscence). Pozwolą łaskawi czytelnicy abym to twierdzenie poparł rozbiorem własnej muzyki do Elegji na śmierć Tadeusza Kościuszki przez Kantorberego Tymowskiego (którą dla tego umyślnie tu załączamy, mimo że już dawniej była udzieloną przez wydawców Tygodnika Warszawskiego). Rozsądni czytelnicy zapewne nie wezmą powyższych powodów, za powód własnej chluby.

Pierwsze takty introdukcji uderzają motif Poloneza Kościuszki, ale w tonie smutnym i w rytmie poważnym czteroćwierciowego taktu; to zwraca uwagę na przedmiot poezji; w piątym takcie jednostajne uderzania basu przy użyciu pedału, wyrażają posępny odgłos dzwonu, w ciągu czego daje się słyszeć znana melo-

dja Szwajcarska: „Ah tylko tam gdzie się rodziemy“ dla przeniesienia na chwilę słuchaczów w miejsca gdzie nasz bohater zakończył życie. — Przy dalszych wierszach które tylko są wstępem do rzeczy, pierwszy motif powtarza się rozmaicie aż do słów: — „Czas narodów mści cierpienia“... Tu muzyka intonuje głośno pieśń angielską „Rule Britannia“ a w czwartym takcie daje się zaraz słyszeć piano jakoby z odległej Ameryki pieśń wolności: „Idźmy ojczyzny synowie“ w końcu czego słychać urywek Poloneza Kościuszki na cztery w takt przy towarzyszeniu basu wyrażającego ruch wałów na oceanie, stosownie do wiersza:

„Niosą Rycerza oceanu wały“

Następujące trzy *Unisona tremolando* wyrażają trzy grożące naszemu narodowi chmury i tajemny powrót Kościuszki. — Pasterskie tony Krakowianów przenoszą słuchacza do okolic starożytnej naszej stolicy, gdzie

„Lud w bohaterow zamieniać rolniczy
Kościuszko idzie.

Te dwa ostatnie wiersze z czterema następującemi, dały mi wiele do myślenia w nich bowiem znaiduje się treść całej rewolucji naszej: w dwóch taktach było trzeba wyrazić rolników, w dwóch drugich; ;už jako walecznych rycerzy, w piątym ich zwycięztwa, w szóstym upadek kraju czyli ostatnie i ciężkie westchnienie ojczyzny. Dłużej nie było można rozciągnąć muzyki, bo związek tych wierszy niemógł być przez nią rozerwany.

Dalsze przygrywanie lub milczenie jest stosowne do ustępu Poety; lecz za powrotem do rzeczy wraca i muzyka do obrębów historycznych dając słyszeć owego smutnego Poloneza pod nazwiskiem *Wzięcie Kościuszki w niewolą.* Znowu stosownie do ustępu lira zamilcza. Budzi się dopiero na słowa: „Ameryko! Kościuszko powraca do ciebie“ i powtarza znowu to, co było przy słowach: „Niosą rycerza oceanu wały“ a kończy stosownie do wiersza:

„Gdzie dłoń taż sama i walczy i orze“.

Jeszcze raz daje muzyka słyszeć urywek z Poloneza Kościuszki w minorze i powolnym ruchu na cztery w takt, dla nadania więcej mocy wyrazom: „Już Kościuszkę zgięły lata“ etc. i znowu zamilcza aż do wiersza: „Towarzysz Kościuszki chwały“ (Xżę Józef) gdzie muzyka daje słyszeć motif jego marsza po różnych prowadzony tonach w brzmieniu burzliwym, i kończy smutno razem z słowami:

„I nadzieja na ręku rycerza skonała“.

Poczem dają się słyszeć wśrod deklamacji tony pogrzebowe, podobne do modłów matki po zgonie ulubionego syna. Zakończeuie jest bez znaczenia.

* * *

Teatr Narodowy Warszawski.

Odegrauo: dnia 19 Tr: Horacjusze i nowa komedja Kotzebuego Poeta wiejski. (W Nowych Krakowiakach zamknięcie Baśki z Jonkiem w ulu, słusznie było zganionem przez Ixów, ale zostawienie Oficera z młodą panienką na tak długi czas, samych, w ciemnym pokoju, jest tyle obrażającem przystojność że nie potrzeba być wykwintnym Ixem aby tego nie uczuć. Mówią że w tłómaczeniu polszczyzna nie jest polską polszczyzną; aleć wiele j st podobnych tłómaczeń np. w Tonie wielkiego świata, w Machinie Szachów, w Epigrammie etc. — Pewnemu aktorowi który w jednej sztuce grał nie najlepiej, X w Gazecie powiedział tylko tyle, że miał piękną suknią; w tejże samej myśli niektórzy powiedzieli i o tem tłómaczeniu: że piękną miało dekoracją). — Dnia 20 na benefis wysłużonych aktorów Machabeusze, dnia 21 kom: Dwaj anglicy, i kom: op: Obiadek z Magdusią, dnia 22 op: Doktor Turecki i balet Mars i Flora, dnia 24 Tr: Smierć Wodza Rolli.

SPROSTOWANIE.

W przeszłym Nrze Tyg: Muz: zaraz z początku od wiersza czwartego zamiast „Recytowano po Włosku a śpiewano po Niemiecku" czytaj: „Spiewano po Włosku a Recytowano po Niemiecku.

Do tego ostatniego Nru jest przyłączony Rejestr wszystkich oper granych w polskim języku na Teatrze Warszawskim; tudzież Elegja liryczna na śmierć Tadeusza Kościuszki; przez Kantorberego Tymowskiego z muzyką Redaktora Tyg: Muzycznego; deklamowana publicznie w roku 1817.

KONIEC.

ELEGIA

na śmierć TADEUSZA KOSCIUSZKI

Wiersz Kantorberego Tymowskiego

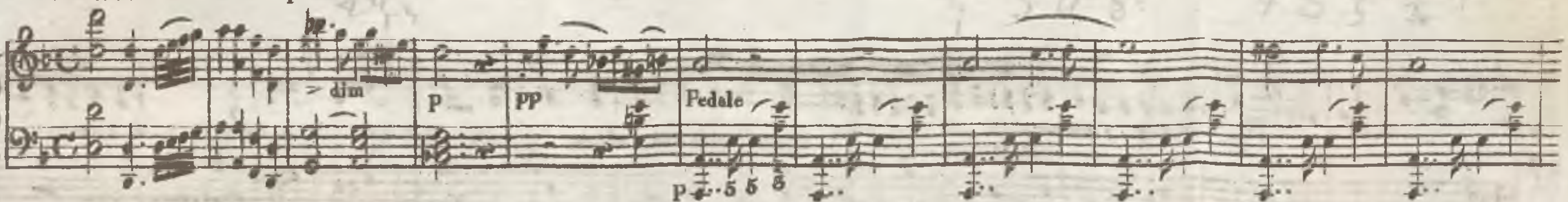
Muzyka Karola Kurpińskiego *

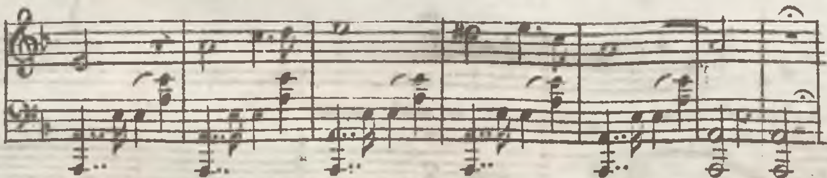
przerobiona z całej Orkiestry

do Tygodnika Polskiego i Zagranicznego

W WARSZAWIE.

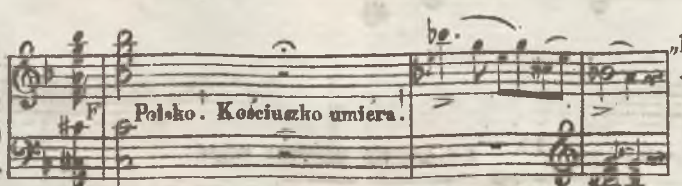
All° Moderato ma con Espressione.

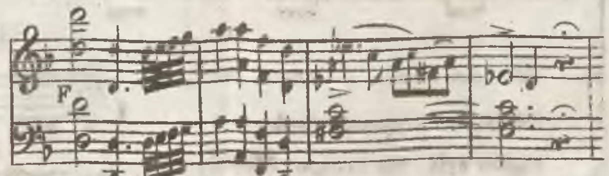

Jakiż to odgłos żałobny, ponury,
Uderza strwożone ucho!
Posępnie zabrzmiał i głucho
Niepodległy dzwon Solury.

Serce się żalem rozdziera…
Na wolnej ziemi niezgiętego Tela,
Wolnego dosięgł zgon Obywatela.

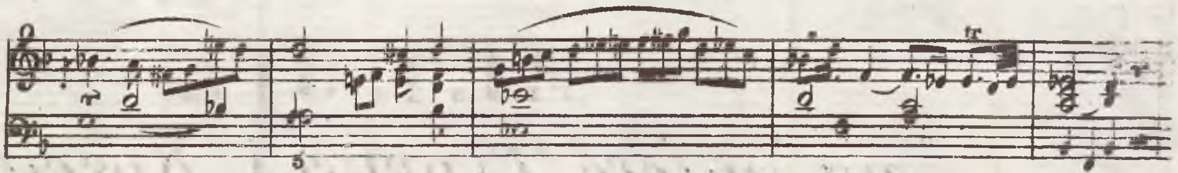

„Kosciuszko nie żyje miły!„
Usty żalu kraj powtorzył:
J u Józefa uspionej mogiły
Narodowy smutek ożył.

* Jnna osoba powinna przygrywać, a inna deklamować, gdyż w wielu miejscach Muzyka i Deklamacja postępują razem, co jednej tylko osobie bardzo jest trudno wykonać.

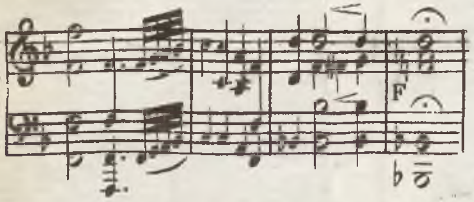
Włzach tego smutku pociecha!
Ztych łez, co chwale jego odpowiedne!
Zda się, że rodzina Lecha,
Serce i oczy ma jedne. ——

Wdzięcznosc Ojczyzny cnot rycerza żniwem,
Jej głosu potomnosc słucha.
Ona jest pierwszem ogniwem
Niesmiertelności łancucha. —

Mężów wolności imiona,
Miłe i ziemi i niebu,
Powracają z wieków łona;
J kiedy pamięc Sesostrysów kona,
Zyje Brutus bez pogrzebu.

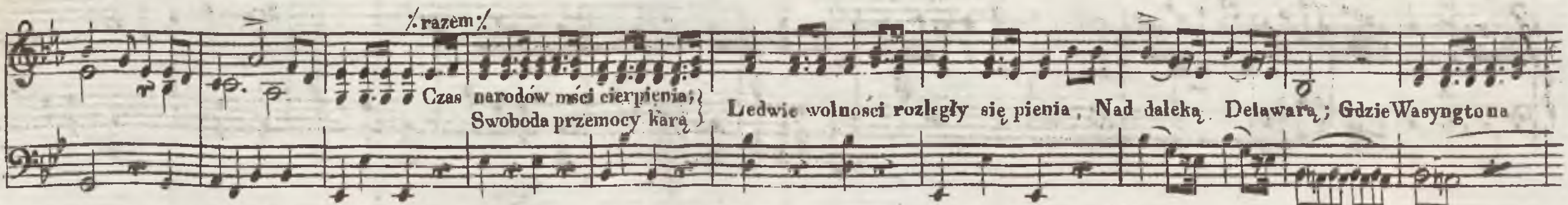
Tak podobny mu w zaszczycie,
Wyzszy może cnoty swemi,
Niema Kosciuszko grobu w swojej Ziemi
Lecz w sercach Ziomków ma życie.

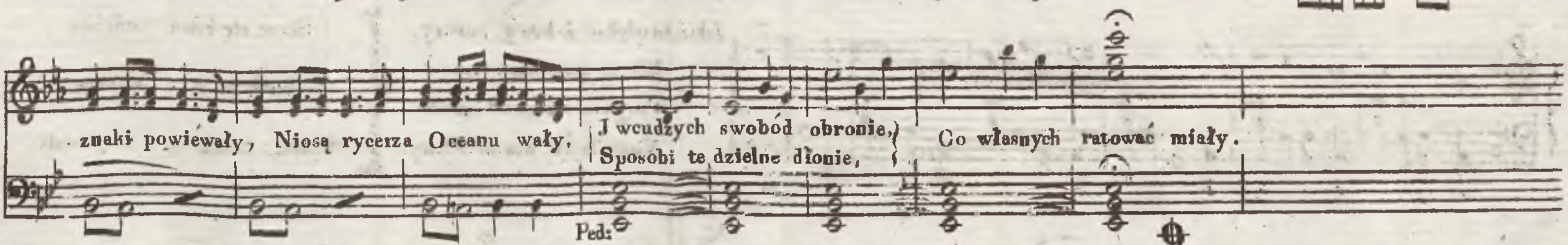

Uprzedz Muzo dziejów chlubę,
Uwiencz laurem imie lube,
J na stratę drugiego bohatyra czuła,
Opowiedz chwałę co dni jego snuła.

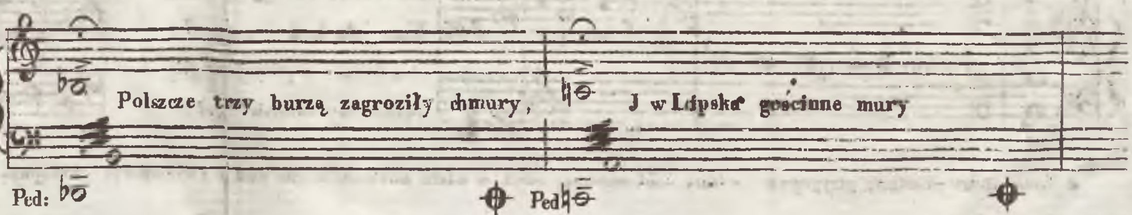
Piu Mosso.

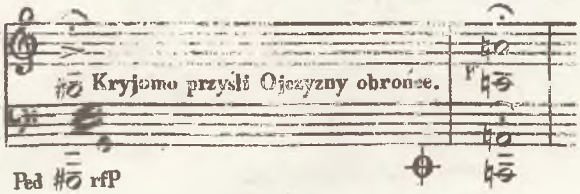

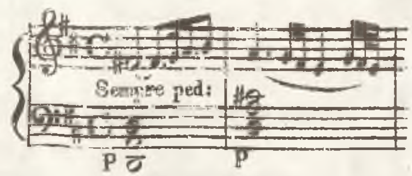

Nie masz rożnicy i Sławy i Nieba,
Gdy z jarzma wyzwalac trzeba.
Pogoda była, nad brzegiem Misfury
Wolności swieciło Słońce;

Jakież igrzysko losów! o pamiętny grobie!
Tej, której zgonem zasłynął,
Ztąd niosł Kościuszko ratunek swobodzie,....
Tu Poniatowski za wróconą zginął.

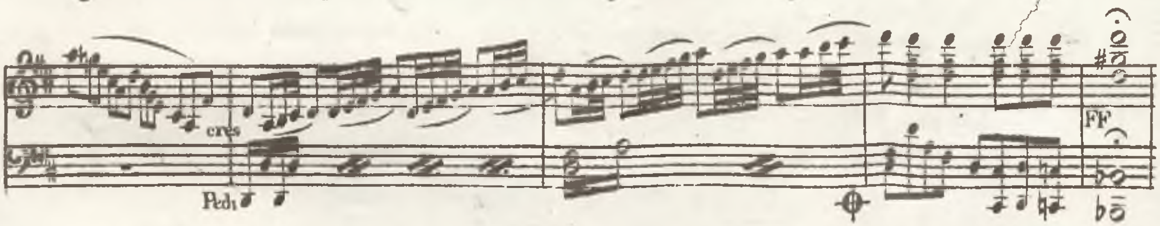

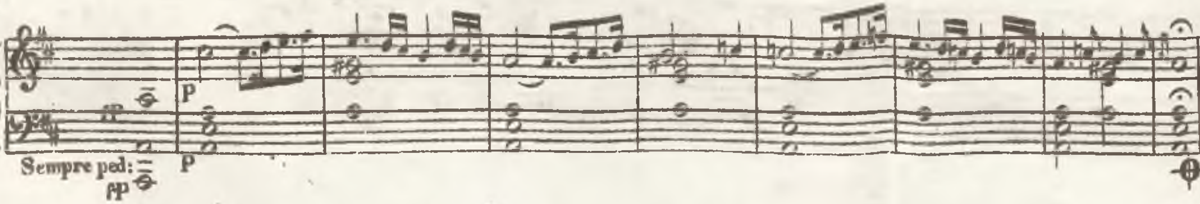

Tu aby niedał zaginąć w obłudzie
Ojczyznie chwałę, co wiekami liczy,
Lud, w bohatyrów zamieniać rolniczy
. Kościuszko idzie

Ah! jakże wspomnieć jest miło
Że jeszcze w ostatniej dobie,
Zwycięztwo na kraju grobie
Mężnych wieńczyło.

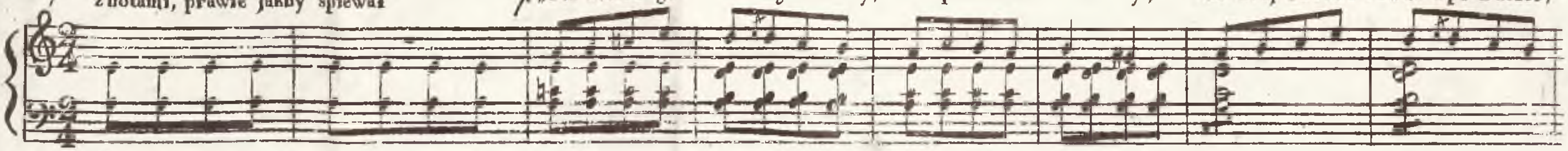
Ty ludu Wandy, co wesołem pieniem
Powtarzasz jego i imie i dzieła,
Smutnem się podziel cierpieniem,
Już chluba twoja zniknęła.

Przez góry, potoki, łany,
Smutek w każdéj stanął chacie,
Po walecznym płaczą bracie,
Co do Boga powołany...

Już nad Zielonek strumieniem
Krakowianek koło,
Chwałę jego swojskiem pieniem;
Ogłasza wesoło;

Deklamujący powinien wymawiać Sylłaby razem z notami, prawie jakby śpiewał

„Ten któ-re-go sła-wą brzmiały, Te po-la i ska--ły, Co kraj ra-to---wał wpo-trzebie,

Moderato.

Już Kosciuszko wniebie; Każdy z nim co w smutnej dobie, Krew przelał dla Kraju, Ma żal je-go, Laur na grobie, J mięszkanie w raju„

Milczysz Warszawo. Klio przypomina!
Że tutaj Kościuszki męztwo,
Wyprzęgło z wozu Fryderyka syna
Upokorzone zwycięztwo.

J czemże był mur dla Troi,
Runął wsród tarcz i oręża:
Tu murem piers była męża,
J gród wyzwolony stoi.

Ostatni był to wawrzyn, klęskę niech ostatnią
Niemcewicza Muza powie,
Co z Wodzem przyjaźn i boje i zdrowie,
J niewolę dzielił bratnią.

Smutnej już chwili nie wspomnę,
Chwili Ojczyzny mej zgonu,
Wieki ją laurem uwieńczą potomne,

Bo zdarła sprawiedliwosc zmowy wiarołomne
U Alexandra Augusta tronu;
Bo imię Polski, ogłosiły usta
Alexandra Augusta.

Ustąp podbijania chwało,
Czystej wyzwolenia chwale;
Tamtę przekleństwo czekało,
Tę wdzięcznosć wieńczy wspaniale.

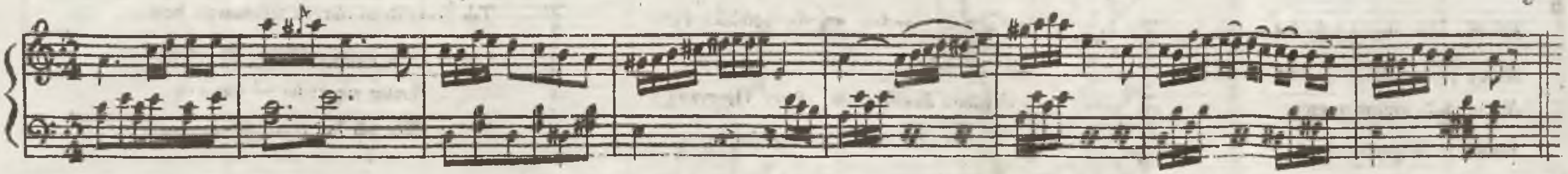
(*)

Gdy po straconej swobodzie,
Chlubnemi okryty rany,
Ozdobą więzów skarany,
Cierpiał Kościuszko w wielkim Piotra grodzie;

Kiedy smierci tylko życzył
Od ulubionej oddalony roli,
Szły chwile,— lecz chwil nie liczył,
Bo niemasz życia w niewoli

Jakże się dumne bohatyry mylą,
W licznych zwycięstwach szukający sławy,
Wspaniałosc zemscie miecz wytrąca krwawy,
Uniesmiertelnia się chwilą.

(*) Ten Polonez znany od Roku 1795. pod nazwiskiem „Wzięcie Kosciuszki w niewolą„

Dumał wódz Polski nad losy srogiemi ;
Łez dla Ojczyzny smutek mu udzielał ;
Krwi mu zostało,— ale brakło ziemi ,
By ją za wolność jej przelał ;

Wy! których pochlebne usta ,
Czciły Rzymskiego dzieła Augusta ,
Nieśmiertelne wasze pienia ,
Takiego czynu nie miały ,
Takiej nie głosiły chwały ,
Wnieprzyjacielu co cnotę ocenia ,
J lituje się cierpienia . . . .

Wznosi się wielkość; gdy ją zniży cnota ,
Wnowej jaśnieje ozdobie ;
Czyjaż to ręka o niezwykłej dobie
Niewoli otwiera wrota ?
Czy prześladowcy nielitosna dusza ,
Chce dni Polskiego stargać Maryusza ?

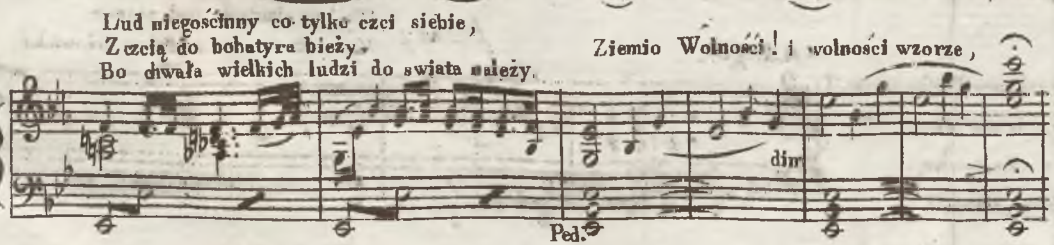
Nie. — Paweł, Pan Milijonów ,
Ktorego rządom nie zachodzi Słońce ;
Wstąpił; zstępuje z najpierwszego z tronow,
Wyzwalać Polski obroncę.

Wdzięczność tysiąca rodzin zapłakała ,
Za smutek, radości łzami ;
J z jakiemiż wawrzynami ,
Taka porowna się chwała ?

Potomność czyny porownywa swiata:
Tu Konsul wiedzie ród Krolów spętany ,
Tutaj Monarcha na ręce Arata ,
Targa kajdany.

Tempo I^{mo}

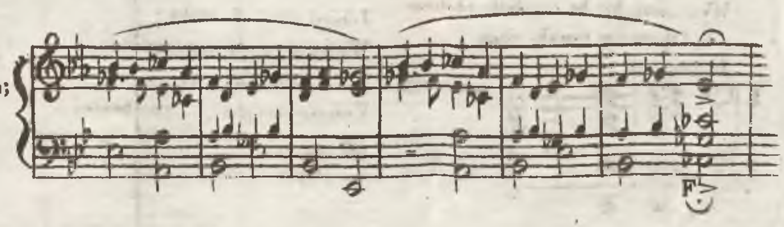

Gdzie dłoń taż sama i walczy i orze ,
Ty Ojczyzno Wasyngtona ,
Coś w swe wygnańca przyjęła ramiona ,
Pozwol , niech ci dzięki przyzna ,
Za Syna , Chrobrych Ojczyzna !

„ To Syn mój , " matka Jefersonów powie ;
„ On moje zasłużył dzięki ,
„ Część swobód z jego mam ręki ,
„ Mój wawrzyn na jego głowie ;

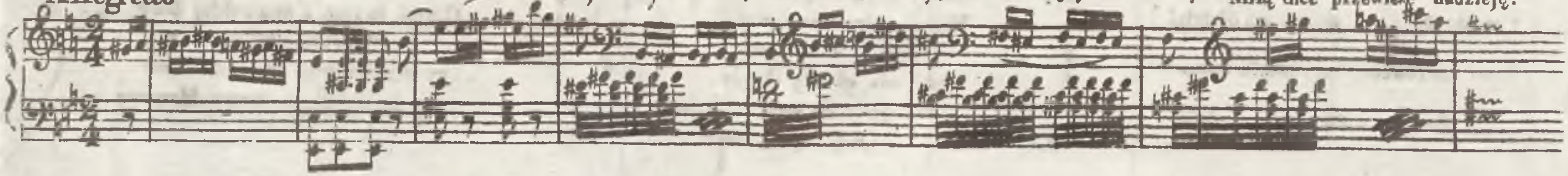
„ J cóż, że przemoc od osi do osi ,
„ Trzyma narody w kajdanch warownych ;
„ Kto wolność w swem sercu nosi ,
Ten ma Ojczyznę u rownych ,"

Już Kościuszkę zgięły lata,
Kiedy przy pamiętnej Jenie,
Niedoscigłe przeznaczenie
Przemieniło postać swiata.

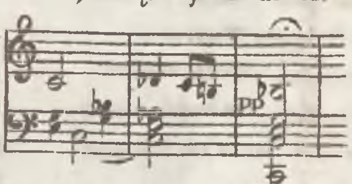
Wzywano Wodza, w pola ziomków żyzne,
Zamilczał,—czemu? Niech rozwiążą dzieje;
Podobno dawną chciał ujrzeć Ojczyznę,
A widział tylko nadzieje.

Tak Sternik co okrętu miotanego burzą,
Nie mógł schronić do ostoi,
Lubo się nieba odchmurzą,
Nie ufa łódce co ubrzegu stoi.

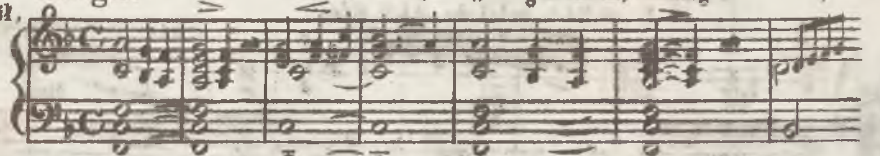

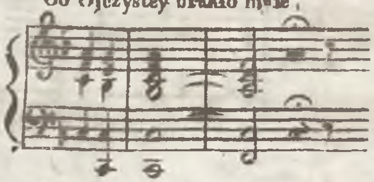

Przykład ten niezgiętego Polaka zasmucił,
Jchoć Wielkiego Alexandra słowem,
Życiem Polska wstała nowem;
Już nie powrócił.

Jczego swoboda czeka;
Wy! nieszczęśliwi, szczęśliwie,
Nie usypiajcie na drogi połowie,
Żywcie wpiersiach ogień bratni,
Bo surowa przyszłość powie,
Że Polak skonał ostatni.

Koniec

Sztychował A. Płachecki przy Ulicy Dunaj pod № 147.

S P I S

Wszystkich Oper granych w Polskim języku na Teatrach Warszawskich, od założenia Polskiéy Sceny, do Miesiąca Października 1820 roku.

Zebrany przez L. A. Dmuszewskiego.

Tytuł Dzieła.	Kompozytor Muzyki.	Autor Poezyi.	Tłomacz.	Ile razy była grana od początku do dzisieyszéy daty	Rok.
Nędza uszczęśliwiona	Kamiński	X. Bohomolec	Oryginalna	37	1778
Bednarz - -	Audinot	Audinot -	Boduin	41	1779
Zośka - -	Kamiński	Szymański -	Oryginalna	76	—
Prostota cnotliwa	Kamiński	X. Bohomolec	Oryginalna	10	—
Nowa osada -	Sacchini	Framery -	N. N.	15	—
Dway strzelcy -	Duni -	Anseome -	Boduin	—	—
Nie każdy śpi ten co chrapi	Kaietani	N. N.	Oryginalna	83	—
Sługa panią -	Paissiello	Baurans -	~~Bogusławski~~	55	1780
Dwóch skąpców	Gretry	Fenouillot -	Boduin	14	—
Kowal - -	Philidor -	Quétans -	Boduin	13	—
Tradycyia załatwiona	Kamiński	Zabłocki -	Oryginalna	12	—
Trzy życzenia -	Pergolesi	Framery -	Pierożyński	9	—
Cudzy maiątek -	N. N.	N. N.	N. N.	8	—
Cyganka -	N. N.	N. N.	N. N.	8	—
Rekrut - -	N. N.	N. N.	N. N.	10	—
Wieszczka Urzella	Monsigni	Favart -	Boduin	14	1781
Balik Gospodarski	Kamiński	Zabłocki -	Oryginalna	7	—
Zemira i Azor -	Gretry	Marmontel -	Kuszewski	22	—
Pigmalion (scena liryczna)	J. J. Rouseau	J. J. Rouseau	Węgierski	47	—
Dla miłości szaleństwo	Sacchini	N. N.	Bogusławski	31	—
Skrupuł niepotrzebny	Waynert	N. N.	N. N.	—	1782
Fraskatanka -	Paissiello	N. N.	Bogusławski	61	—
Szkoła zazdrosnych	Salieri -	N. N.	Bogusławski	43	—
Włoszka w Londynie	Cimarosa	N. N.	Bogusławski	25	—
Portret mówiący	Gretry	Anseome -	Boduin	4	—
Cekina - -	Piccini	N. N.	Bogusławski	22	—
Don Juan -	Albertini	L'abé N. -	Bogusławski	27	1783
Wieśniaczka u dworu	Sacchini	N. N.	Bogusławski	10	—
Porwanie z Seraiu	Mozart	N. N.	N. N.	3	—
Alczyna -	Gazani	N. N.	Pierożyński	6	1784
Agatka -	Danzi	Xże Maciéy Radziwiłł	Oryginalna	8	1785
Zazdrości wieśniacze	Sarti -	N. N.	Pierożyński	35	1786
Johanka i Bernardon	Cimarosa	N. N.	Pierożyński	24	—
Doner weter -	Waynert	Pierożyński -	Oryginalna	2	1787
Żołnierz czarnoxiężnik	Kaietani	N. N.	Pierożyński	10	—
Miłostki rzemieślnicze	Cimarosa	N. N.	Bogusławski	5	—
Zazdrośnik na doświaczeniu	Anfossi	N. N.	Pierożyński	11	—
Kochanek zazdrosny	Gretry	d'Hell -	Pierożyński	6	—
Diabla wrzawa -	Monsigni	Sedain -	Boduin	20	—
Żółta szlafmyca	Kaietani	Zabłocki -	Oryginalna	7	1788
Piękna Arsena -	Monsigni	Favart -	Pierożyński	2	—
Dway się kłucą	Mozart	N. N.	Pierożyński	3	—
Ogrodniczka zmyślona	Anfossi	N. N.	Bogusławski	7	1790
Zafira - -	N. N.	N. N.	Bogusławski	5	—
Filozofowie mniemani	Paissiello	N. N.	Bogusławski	7	—
Axur król Ormus	Salieri	Baumarchais	Bogusławski	120	1793

1791. sługa panią, Muz. inna: Paisiello, Bogusław

Piękność z uczciwością rzecz rzadka	Martini	N.	N.	Bogusławski	18	1794
Krakowiaki -	Stefani	Bogusławski		Oryginalna	120	—
Słowik - -	Kamiński	Witkowski		Oryginalna	5	1795
Wdzięczni poddani	Stefani	Jan Drozdowski		Oryginalna	18	1796
Drzewo zaczarowane	Stefani	N.	N.	N. N.	5	1797
Drzewo Dyany -	Martini	N.	N.	Bogusławski	24	1799
Król Teodor -	Paissiello	N.	N.	Bogusławski	10	—
Pustelnicy -	Henneberg	Szikaneder		Bogusławski	7	—
Antreprener w kłopotach	Cimarosa	N.	N.	Bogusławski	4	—
Sydney i Zuma melodrama	Elsner	Bogusławski		Oryginalna	1	—
Iskahar melodrama	Elsner	Bogusławski		Oryginalna	12	1800
Amazonki -	Elsner	Bogusławski		Oryginalna	2	—
Swięto Braminów	Wenc: Miller	N.	N.	Bogusławski	28	—
Sułtan Wampum	Elsner	Kocebue	-	Gliński i Bogusł:	27	—
Margrabia Czynczyry	Cimarosa	N.	N.	Merlini	1	—
Flet czarnoxięzki	Mozart	Szikaneder		Bogusławski	53	1802
Przerwana ofiara	Winter	Huber	-	Bogusławski	66	—
Duchowidz -	Wenc: Miller	Perinot	-	Bogusławski	4	—
Dwie siostry z Pragi	Wenc: Miller	Perinot	-	Drozdowski	20	1803
Telemak -	Hofmaister	Szikaneder		Bogusławski	28	—
Palmira -	Salieri	N.	N.	Bogusławski	36	1804
Mieszkańcy kamkatal	Elsner	Dmuszewski		Oryginalna	21	—
Wieśniaczka dowcipna	Paissiello	N.	N.	Ludwik Osiński	1	—
Woziwoda -	Cherubini	Bouillj	-	Bogusławski	67	—
Zal przed uczynkiem	Szpindler	N.	N.	N. N.	4	—
Lodoiska -	Cherubini	Loraux	-	Bogusławski	42	—
Siedm razy ieden	Elsner	Dmuszewski		Oryginalna	36	—
Raul Sinobrody -	Gretry	Sedain	-	Boduin	11	1805
Stary trzpiot -	Elsner	Hoffman	-	Matuszewski	4	—
Gniewliwy -	Mehul	Marsolier	-	Matuszewski	1	—
Nurzahad melodrama	Elsner	Caignez	-	Adamczewski	13	—
Maryia Montalban	Winter	N.	N.	Bogusławski	3	—
Taiemne małżeństwo	Cimarosa	N.	N.	Adamczewski	1	—
Frozyna -	Stefani	Radet	-	Adamczewski	27	1806
Wieszczka Urzella	Elsner	Favart	-	Boduin	12	—
Filuterya -	Gvilhelmi	N.	N.	N. N.	1	—
Opera komiczna	della Maria	Segur	-	Adamczewski	26	—
Taiemnica -	Solié	Hoffman	-	Drozdowski	12	—
Medea (Scena liryczna)	Benda	N.	N.	Zabłocki	4	—
Sąd Salomona (melodrama)	Elsner	Caignez	-	Gliński	14	—
Wieża w Neysztad	Dalayrac	Marsolier	-	Boduin	3	1807
Andromeda -	Elsner	Osiński	-	Oryginalna	5	—
Intryga w oknach	Nicolo	Bouillj	-	Osiński	21	—
Rotmistrz Górecki	Stefani	Pękalski	-	Oryginalna	10	—
Trybunał niewidzialny (melodrama)	Elsner	N.	N.	Wrzesiński	4	—
Polka - -	Stefani	Wybicki	-	Oryginalna	1	—
Helena - -	Mehul	Bouillj	-	Adamczewski	8	—
Mieczysław ślepy (melodrama)	Elsner	Caignez	-	Szymaniecki	12	—
Karol W. i Witykind (drama liryczna	Elsner	Łubińska	-	Oryginalna	2	—
Kalif Bagdadu -	Boieldieu	St. Just	-	Dmuszewski	40	—
Alina - -	Berton	Vial	-	Hebdowski	37	1808
Diabeł alchimista	Waynert	N.	N.	Drozdowski	1	—

Stary myśliwy	Stefani	N. N.	Pękalski	6	1808
Noga drewniana	Gaveaux	Demoustiers	Sokołowski	6	—
Szewc i Krawcówna	Elsner	Drozdowski	Oryginalna	1	—
Uroienie i rzeczywistość	Elsner	N. N.	Adamczewski	1	—
Echo	Elsner	Pękalski	Oryginalna	11	—
Sniadanie trzpiotów	Elsner	August	Uison	14	—
Dwa słowa	Dalayrac	Marsolier	Pękalski	40	—
Papirius	Stefani	N. N.	Adamczewski	3	—
Pustota	Mehul	Bouilli	Pękalski	37	—
Trzech garbatych	Wranicki	N. N.	Wyrwalski	1	—
Zona po drodze	Elsner	Drozdowski	Oryginalna	1	—
Kapelmaister polski (intermezo)	Albertyni	Dmuszewski	Oryginalna	4	—
Achilles	Paër	N. N.	Adamczewski	8	—
Gabryella d'Estres	Mehul	St. Just	Pękalski	1	1809
Genowefa	Maier	N. N.	Bogusławski	25	—
Nina	Paissiello	N. N.	Pękalski	2	—
Ryszard lwie serce	Gretry	Sedaine	Boduin	1	—
Dway Sabaudczykowie	Dalayrac	Marsolier	Hebdowski	14	—
Mężowie bezżenni	Berton	Nauteuil	N. N.	1	—
Zamek na czarney górze	Dalayrac	Hofman	Hebdowski	9	—
Leszek biały	Elsner	Dmuszewski	Oryginalna	22	—
Rzym oswobodzony (drama z chorami)	Elsner	Wężyk	Oryginalna	1	—
Zaira	Frederici	N. N.	N. N.	2	1810
Benefis	Elsner	Pękalski	Oryginalna	2	—
Gitara czarownicza	Wenc: Miller	Perinet	N. N.	1	—
Drabinka iedwabna	Gavaux	Planard	Pękalski	2	—
Cerulik wieyski	Schenk	N. N.	Wągrowski	1	—
Zony przemienione	Portogallo	N. N.	Osiński	17	—
Oberon	Wranicki	N. N.	Kudlicz	1	—
Kamilla	Paër	N. N.	Bogusławski	15	—
Raul na krequi	Dalayrac	Monoel	Pękalski	6	—
Eliza i Teoryndo	Meier	N. N.	Rutkowski	2	—
Sardzino	Paer	N. N.	Bogusławski	25	1811
Ida	Gyrowetz	N. N.	Kudlicz	3	—
Dwie chatki	Kurpiński	Sevrin	Dmuszewski	2	—
Pałac lucypera	Kurpiński	Zółkowski	Naśla: z Fran:	25	—
Oblężenie Gdańska (melodrama)	Kurpiński	August	Dmuszewski	5	—
Kopciuszek	Nicolo	Ettienne	Pękalski	35	—
Wąwozy sieramorena	Elsner	N. N.	Dmuszewski	1	1812
Józef w Egipcie	Mehul	Duval	Bogusławski	14	—
Ruiny babilonu	Kurpiński	Pixerecourt	Pawłowski	5	—
Marcinowa w Seraju (melodrama komiczna)	Kurpiński	N. N.	Pękalski	1	—
Michał Anioł	Nicolo	Delrieux	Dmuszewski	6	—
Horacyusze i Kuryacyusze	Cimarosa	N. N.	Osiński	5	—
Skarb mniemany	Mehul	Hofman	Kudlicz	11	—
Gulistan	Dalayrac	N. N.	Dmuszewski	19	—
Kabalista	Elsner	Wężyk	Oryginalna	1	1813
Romans	Berton	Loran	Kudlicz	4	—
Pukiel włosów	Dalayrac	Hofman	Zółkowski	1	—
Jedna godzina małżeństwa	Dalayrac	Etienne	Bogusławski	1	—
Gruba żałoba	Berton	Ettiene	Kudlicz	3	—
Kuluf	Dalayrac	Pixerocurt	Dmuszewski	14	—

Jan z Paryża	Boieldieu	S: Just	Regulski	10	1813
Szarlatan	Kurpiński	Zółkowski	Oryginalna	12	1814
Łaska Imperatora	Kurpiński	Kocebue	Dmuszewski	7	—
Opera na prędce	Nicolo	N. N.	Kudlicz	3	—
Agar na puszczy (scena liryczna)	Kurpiński	Genlis	Ładowski	1	—
Jadwiga	Kurpiński	Niemcewicz	Oryginalna	22	—
Nowy dziedzic	Nicolo	Ettienne	Dmuszewski	8	1815
Familia szwaycarska	Waigel	N. Castelli N.	Bogusławski	39	—
Alexander i Appelles	Kurpiński	Dmuszewski	Oryginalna	4	—
Hilary	Nicolo	Ettienne	Pękalski	46	—
Nadgroda	Kurpiński	Dmuszewski	Oryginalna	3	—
Koncert przerywany	Berton	Marsolier	Bogusławski	13	1816
Mała szkoła oyców	Kurpiński	Dmuszewski	Oryginalna	1	—
Szkodliwe zwierzenie się	Nicolo	N. N.	Brodziński	2	—
Nowe Krakowiaki	Kurpiński	Jan N. Kamiński	Oryginalna	12	—
Fryderyka i Adolf	Gyrowetz	N. N.	Kan: Tymowski	1	—
Krawiec amator muzyki	Gaveaux	N. N.	Zołkowski	2	—
Rendez-vous Fryzyera (intermezo)	Goraczkiewicz	N. N.	N. N.	2	—
Agnieszka Sorel	Gyrowetz	N. N.	Pawłowski	2	—
Doktor turecki	Nicolo	Armand Gouffe	Dmuszewski	7	—
Dziadek	Kurpiński	N. N.	Osiński	3	—
Ero i Leander (scena liryczna)	Kurpiński	N. N.	N. N.	2	—
Julia	Catruffo	Dupaty	Lipiński	4	—
Jan Kochanowski	Kurpiński	Niemcewicz	Oryginalna	5	1817
Opera włoska w podróży	Fioravanti	Picard	Kruszyński	18	—
Kwadrans milczenia	Gaveaux	Guillet	Brodziński	7	—
Don Juan	Mozart	N. N.	Brodziński	3	—
Beniowski	Boieldieu	Duval	Kudlicz	4	—
Janek i Stefanek	Nicolo	Ettienne	Bogusławski	11	—
Baterya o iednym żołnierzu (intermezo)	Kurpiński	N. N.	Zołkowski	3	—
Wieś w górach	Waigel	Kocebue	Brodziński	1	1818
Wybieg kobiecy	N. N.	N. N.	N. N.	1	—
Czaromysł	Kurpiński	N. N.	Zołkowski	8	—
Król Łokietek	Elsner	Dmuszewski	Oryginalna	17	—
Gryzelda	Paer	N. N.	Królikowski	10	—
Tankred	Rossini	N. N.	Brodziński	17	—
Spiewaczki wieyskie	Fioravanti	N. N.	Królikowski	14	—
Czary bez czarów	Nicolo	N. N.	Bogusławski	5	1819
Nic nadto	Boieldieu	N. N.	Bogusławski	1	—
Zamek na czorstynie	Kurpiński	Józef Krasiński	Oryginalna	7	—
Sycylianka w algierze	Rossini	N. N.	Brodziński	1	—
Dzwonek	Herold	Theaulon	Dmuszewski	18	—
Zbigniew (liryczna traie:)	Kurpiński	Niemcewicz	Oryginalna	7	—
Jagiełło w Tenczynie	Elsner	Chodkiewicz	Oryginalna	2	1820
Szczęśliwe oszukanie	Rossini	N. N.	Brodziński	3	—
Fanszetka	Himmel	Bouillj	Bogusławski	3	—
Kalmora	Kurpiński	Brodziński	Oryginalna	3	—
Czerwony kapelusik	Boieldieu	N. N.	Krolikowski	4	—
Klarynecik magnetyczny	Damse	N. N.	Dmuszewski	1	—

W ogóle Sztuk 200.